

Dowieść opowiada o nastoletniej Annie Danucie, czyli Andzie mieszkającej w powojennej Warszawie. Andzia bardzo chce iść na basen zamiast odrabiać zadanie z matematyki. Wymyśla więc genialny plan, dzięki któremu może wać. Przesławia stary porcelanowy zegar, który jej mama dostała od babki ciotecznej. W taki sposób własnorecznie cofa czas.

Przenosi się do XIX wieku. Zastaje tam jej dziewiętnastowieczną rodzinę, która zaczyna uważać ją za zbyt ekstrawagancką. Ubrana w ciasny gorset, umieszczona na pensji dla panien, na własnej skórze przekonuje się, jak wygląda życie według narzuconych przez kogoś zasad, zdyscyplinowane i oparte na nienaruszalnych wartościach. Andzia usilnie stara się wrócić do swoich czasów, jednak ciotka Eleonora, do której kiedyś należał zegar, nie chce wracać na zdjęcie w pluszowej ramce. Co z tego wyniknie?